

ligt sagkyndige Mænd. Derfor er det nødvendigt, at der, hvor der udfordres særlig Sagskundskab, udnævnes en Mand, som maa antages at være i Besiddelse af saadanne Kundskaber. Iøvrigt maa jeg i Anledning af hvad den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Lehmann) har anført, henholde mig til, hvad den høitærede Indenrigsminister har udtalt. Naar det er anført, at det ikke er nødvendigt, at der er et saadant særligt sagkyndigt Medlem tilstede ved Sagernes Afgjørelse i Landvæsencommissionerne som første Instants, saa maa jeg dog bemærke, at det er mig bekendt, at det er udtalt fra mangfoldige Sider i Landet, at det ikke blot var i høi Grad ønskeligt, men ogsaa saa godt som nødvendigt, at der var et sagkyndigt Medlem tilstede ved alle de Sager, som angik endogsa Reguleringen af de mindre Vandløb; men da, som bekendt, Landvæsencommissionerne ere anden Instants for Sager, som høre under Synsmændenes Afgjørelse som første Instants, saa forekommer det mig tvivlsomt, om det ikke er rigtigst at imødekomme det, som foreligger som et temmelig almindeligt Duffe, at have et saadant sagkyndigt Medlem ogsaa for Landvæsencommissionerne, da disse kunne være anden Instants i alle de Sager, som henhøre under Synsmændenes Afgjørelse. Heller ikke troer jeg, at man kan sige, at man ved enhver Leilighed kan benytte Stiftslandinspecteuren. Han er jo som Stiftslandinspecteur ikke udnævnt specielt med Hensyn til de Forhold, som kunne komme under Overveielse for en Landvæsencommission, og det kunde vel tænkes, at der kunde være Kræfter i eller i Nærheden af Amtet, som kunde være heldigere at benytte end Stiftslandinspecteuren. Det er ogsaa bekendt nok, at der har været saa gamle Stiftslandinspectører, at de vel nogenlunde have kunnet udføre deres Forretninger som Stiftslandinspectører, uden at der dog kunde være Tale om at benytte dem som Medlemmer af Landvæsencommissioner.

Indenrigsministeren: Jeg maa ogsaa bestemt udtale mig imod, at man i Lovven skulde indsætte Stiftslandinspecteuren som den tekniske sagkyndige Mand, saa at han

skulde være et fast Medlem af Overlandvæsencommissionen, deels af de Grunde, som af en æret Landsthingsmand (Dahl) ere udhævede — det er vistnok aldeles klart, at man ingenlunde tør gjøre Regning paa, at Stiftslandinspecteuren altid netop kan have den Grad af særlig Sagskundskab, hvorom der kan blive Spørgsmaal — deels af en anden Grund, som ligger mig i en anden Retning meget nærmere, den nemlig, at det oftere har været taget under Overveielse og forekommer mig ganske naturligt at inddrage hele Stiftslandinspectørernes Stilling. Det er jo i sig en saare liden Løn, der er tillagt disse Mænd, og det har oftere været under Forhandling, om det ikke var hensigtsmæssigt at inddrage hele det lille Tilskud, som har været ydet en Landinspecteur i Stiftet, og jeg vilde ansee det meget uheldigt, om man ved en Bestemmelse i Loven vilde give disse Stiftslandinspectører en Fasthed, som de ikke have, idet der forekommer mig at tale ikke Lidet for, at de inddrages. Men Hovedsagen er, at det forekommer mig klart, at der netop mere og mere kan i mangfoldige forskellige Retninger ved disse Sagers Behandling blive Spørgsmaal om en Art af Kundskaber, der paa ingen Maade tør forudsættes at være tilstede i den Grad og det Omfang, som det i enkelte Tilfælde behøves, hos Stiftslandinspectørerne. Disse Sager kunne være saa vigtige og betydningfulde, at jeg troer, at der for alle vedkommende Parters Skyld maa lægges megen Bøgt paa Muligheden af, at der bringes et saadant særligt sagkyndigt Element ind i Prøvelsen og Afgjørelsen. Naar det af den ærede Viceformand (Lehmann) stillede Forslag vedtages, som det ærede Thing formodentlig vil være tilbøieligt til, at nemlig Omkostningerne udredes af Statskassen, ville i denne Henseende de Indvendinger tildeels være fjernede, som en æret Landsthingsmand, der nylig er indtraadt i Thinget (Nyholm), gjorde gjældende. Jeg troer ikke, at det med Føie kan befrygtes, at, fordi Indenrigsministeriets Myndighed til at vælge Landinspectører ikke er begrændset til vedkommende Amt, der skulde være nogen Fare for, at man uden ganske særegne Grunde og uden i ganske enkelte Tilfælde netop skulde